

خشونت

خشونت هم به عنوان یک تهدید و هم به عنوان یک عملکرد به سلامت جسمی و روانی کارگران، خانواده‌ها، دوستان، همکاران و جوامع آسیب می‌رساند. رؤسا گاهی از تهدید و خشونت فزینی، کلامی و روانی استفاده می‌کنند تا کارگران کارخانه را بترسانند، آنان را مطیع نگه دارند و آنها را از تقاضا برای تغییر باز دارند. کارگران همچنین ممکن است با خشونت سایر کارگران و اعضای جامعه مواجه شوند، آنانی که از خشونت برای تحمیل قدرت خود بر دیگران استفاده می‌کنند. چه حملات از سوی سایر کارگران، سوپروایزران، ارادل و اوباشی که به آنها پول داده شده و یا توسط پولیس و ارتش انجام شود، توقف خشونت از عهده یک کارگر به تنهایی برآمده نمی‌تواند. سازمان یافتن یکی از عناصر ضروری در هر مبارزه موفق علیه خشونت در محل کار است. وقتی که کارگران متحد باشند، می‌توانند:

- تعامل بین کارگران و سوپروایزران را در کارخانه بهبود بخشند، فریاد زدن بر دیگران و تحقیر عمومی را به عنوان شیوه مدیریتی به حداقل رسانند و استفاده از روش‌های لت و کوب و خشونت فزینی را برای کنترل کارگران خاتمه دهند.
- از کارفرمایان تقاضا نمایند تا حقوق کارگران برای سازماندهی اتحادیه‌ها، بهبود شرایط کار، دستمزد و مزایا را رعایت کنند.
- کمیته‌هایی را برای آموزش دفاع خودی کارگران، رفتن به خانه از محل کار به صورت گروهی، مستند سازی واقعات خشونت و درخواست عدالت، تشکیل دهند.
- رئیس و سایر کارگران را از آزار و اذیت جنسی یا حملات به زنان و مردان کارمند، منع نمایند.
- یک محل کار عاری از خشونت را ایجاد کنند که در آن یافتن راه حل برای اختلاف نظرها احترام‌آمیز باشد و کارگران و بخش مدیریت مساویانه در آن شامل باشند.

خشونت در کارخانه

خشونت انواع مختلفی دارد. گاهی اوقات ما آنها را به عنوان خشونت نمی‌شناسیم زیرا به آنها عادت کرده ایم و نورمال احساس می‌شوند. اما تأثیرات بدی که خشونت می‌تواند بر صحت روحی و جسمی ما بگذارد چیزی نیست که ما به آن عادت کنیم. ما فکر نمی‌کنیم که صدمات ناشی از ماشین‌های خطرناک نورمال هستند. به عین شکل، چرا فکر کنیم که رفتارهای خشونت آمیز می‌تواند عادی باشد؟

به خود ببین! تو خیلی بی دست
و پا هستی، دختر احمق!

سوپروایزر (سرکارگر) دارای رفتار سوء خودش
در محل کار یک خطر است.

داد و فریاد زدن مداوم، نام گذاشتن، اظهار نظر بی‌ادبانه و توهین آمیز همه اشکالی از خشونت عاطفی و روانی هستند. گاهی اوقات کارگران حتی آنها را من حیث سوء رفتار نمی‌شناسند، زیرا بسیار رایج و معمول است. سوء رفتار ثابت و مداوم به عزت نفس می‌زند و به ما آموزش می‌دهد که شرایط بد کاری و سایر انواع خشونت را نیز بپذیریم.

خشونت فیزیکی

خشونت فیزیکی واضح‌ترین نوع خشونت است. کارگران را لت و کوب می‌کنند، سیلی می‌زنند، به شدت تپله می‌کنند، چنک می‌گیرند، ضربه می‌زنند، پوست شان را می‌برند و می‌سوزانند (برای تداوی این صدمات به کمک‌های اولیه برای آسیب‌های ماشینی در صفحات ۲۰۳ تا ۲۰۴ مراجعه کنید). برخی از کارفرمایان به جاهای ضربه می‌زنند که کبودی آن قابل دید نباشد بنابراین کارگر نمی‌تواند آن را گزارش داده و اثبات کند. وقتی که کارگران با ترس دائمی از لت و کوب و خشونت فیزیکی توسط سرپرستان خود زندگی می‌کنند، باعث ایجاد استرس و سایر مشکلات سلامت روانی آنان نیز خواهد شد (به فصل ۲۷ مراجعه کنید).

قتل

در بسیاری از کشورها، صاحبان کارخانجات به ارادل و اوباش (گاهی اوقات به کارگران دیگر و یا به مقامات فاسد اتحادیه) پول می‌دهند تا کارگران، سازمان دهندگان و رهبران اتحادیه‌ها را به قتل رسانند تا کارگران را از تقاضای دستمزد بیشتر و یا وضعیت کاری بهتر باز دارند. گاهی اوقات روی پولیس یا اردو حساب می‌کنند تا این کار را برایشان انجام دهند. آنها همچنان برای ایجاد ترس بیشتر و به دست آوردن کنترل بیشتر، خانواده‌های کارگران را تهدید کرده و به قتل می‌رسانند.

باهم برای مقابله با ترس

رؤسا برای ایجاد ترس در کارگران و بستن صدای رهبران اتحادیه از خشونت کار می‌گیرند. بسیاری از کارگران تمایلی به صحبت کردن در مورد ترس خود از خشونت ندارند و در عوض به خشونت اجازه می‌دهند به مسیر خود ادامه داده و به اهداف خود که جلوگیری از مشارکت افراد در سازماندهی است، برسند. برای این که یک گروه در برابر خشونت مقاومت کند، مهم است تا در مورد ترس‌های افراد صحبت کنند و راه‌هایی برای حمایت از یکدیگر پیدا کنند. وقتی برای بحث در مورد ترس از خشونت جلسه تشکیل می‌دهید:

۱. **دلایل افراد را برای سازماندهی یاد آوری کنید.**
 - **مسائل:** مجدداً شرح دهید که چرا این مسائل برای هریک از کارگران مهم است و سازماندهی شما به چی چیزی دست خواهد یافت.
 - **قوت در اتحاد:** ترس‌هایی که هر فرد با آن مقابل می‌شود کوچکتر و ضعیفتر احساس خواهد شد، وقتی افراد احساس نمایند که بخشی از یک گروه بزرگتر و حمایتگر هستند.
۲. **به کارگران فضایی فراهم سازید تا در مورد ترس‌های خود صحبت کنند.**

افراد را تشویق کنید تا آزادانه صحبت کنند. گاهی اوقات دلایل اجتماعی یا سیاسی باعث می‌شود که افراد در مورد ترس‌های خود آزادانه صحبت کرده نتوانند. از مهربانی کار گرفته راه‌های ابتکاری را پیدا کنید تا افراد تشویق شده و اشتراک نمایند. هدف این نیست که از شر ترس‌ها خلاص شوید، بلکه هدف یاد گرفتن این است که چطور با ترس‌های خود مقابل شوید و نگذارید که آنها تلاش‌های سازماندهی شما را متوقف سازند.
۳. **ترس‌های مشترک بین تمام اعضای گروه را شناسایی کنید.** یک لیست از ترس‌هایی که افراد ابراز داشته اند، تهیه کنید و بپرسید که کدام ترس‌ها بیشتر جدی و بیشتر گسترده هستند.
۴. **برای مقابله با این ترس‌ها و تهدیدات خشونت آمیز، پلانی بسازید.** با صحبت در مورد معمول‌ترین ترس‌های خشونت، کارگران می‌توانند برای مقابله با آنها پلان گذاری نمایند. می‌توانید در مورد راه‌هایی برای کاهش خطرات، جلوگیری از شناخته شدن رهبران و سازمان دهندگان، افزایش حمایت سایر کارگران و سازمان‌ها و کمپاین علیه خشونت صحبت کنید.

برخی مردان ممکن است از اعتراف کردن به ترس خود در مقابل یک گروه بزرگ امتناع ورزند، زیرا مردان طوری پرورش یافته اند که نباید ترس نشان دهند.

اگر اقلیم کارخانه شما به شدت خشونت آمیز شود، گروه ممکن است به پنهان ساختن مؤقت تلاش‌های سازماندهی خود بپردازد. این کار ممکن است خشونت را متوقف نکند، اما می‌تواند به کارگران فرصتی بدهد تا دوباره جمع شوند و تصمیم بگیرند که چگونه مبارزه را با روش‌هایی ادامه دهند که احساس امنیت بیشتری داشته باشند.

خشونت جنسی

اگرچه به نظر می‌رسد که خشونت جنسی ناشی از میل جنسی مردان است، اما در واقع بیشتر به نمایش قدرت بر دیگران مربوط می‌شود تا رابطه جنسی. زنان اغلب به خاطر خشونت جنسی‌ای که از آن رنج می‌برند، مورد ملامت قرار می‌گیرند. اما مانند سایر انواع خشونت، فردی که کاربرد خشونت را انتخاب می‌کند، همان فرد مقصر و گناه کار است.

همانند خشونت که معمولاً شامل ترکیبی از رفتارها، از داد زدن بر افراد و تحقیر آنها گرفته تا لت و کوب و قتل را شامل می‌شود، خشونت جنسی نیز می‌تواند شامل رفتارهایی از توجه ناخواسته گرفته تا لمس کردن و حتی تجاوز و قتل باشد.

آزار و اذیت جنسی

آزار و اذیت جنسی در بسیاری از کارخانجات که اکثر سوپروایزران و مدیران آنها را مردان و اکثر کارگران آنها را زنان جوان تشکیل می‌دهند، مشکل بزرگی است. در جامعه، زنان کارگر همچنان توسط سایر کارگران، همسایه‌ها و بیگانه‌ها مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند. اغلب آزار و اذیت در اطراف کارخانه اتفاق می‌افتد بخصوص در آغاز و ختم شیفت‌های کاری و یا در وقت ناهار. مردم همیشه در مورد این که آزار و اذیت جنسی چیست، توافق ندارند. ممکن است یک زن از فکاهی که باعث خنده دیگر زنان می‌شود، آزرده شود. برخی از زنان زمانی که بیگانه‌ها در سرک در مورد آنها ابراز نظر می‌کنند، احساس می‌نمایند که مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند و ناراحت می‌شوند. زنان دیگر خیلی به آن اهمیت نمی‌دهند. هر فرد خودش می‌داند که چه زمانی احساس آزار و اذیت داشته است و این که خانم چگونه احساس می‌کند، مهم است.

وقتی شب از کارخانه بیرون می‌شویم، مردان همیشه در اطراف دروازه ایستاده هستند. آنها به ما خیره می‌شوند و در مورد بدن ما نظرات جنسی می‌دهند. نگاهبان هیچ کاری نمی‌کنند.

آزار و اذیت جنسی به هر نوع توجه جنسی ناخواسته، غیر منطقی یا توهین آمیز گفته می‌شود. موارد زیر می‌توانند شامل آزار و اذیت جنسی باشند:

- **لمس کردن:** تماس کردن، نوازش، محکم گرفتن، چنگ گرفتن، در آغوش گرفتن یا تکیه دادن به بدن شخص دیگر.
- **کلمات یا صداها:** پُرزه و متلک گفتن، اشیلاق زدن یا صداهایی که نشان دهنده رابطه جنسی است.
- **زبان اشاره:** بیش از حد نزدیک ایستادن، اشاره کردن، حالات صورت یا ژست‌هایی با هر قسمتی از بدن که قصد رابطه جنسی را بنمایاند.
- **تصاویر:** وادار کردن کسی به دیدن عکس‌ها، نقاشی‌ها یا فیلم‌های جنسی یا داشتن این تصاویر در مکان‌های عمومی یا فیلم برداری از شخصی در حین اعمال جنسی.
- **نوشتن:** نوشتن کلمات یا تصاویر جنسی بر روی دیوارها و سایر مکان‌های عمومی یا فرستادن یادداشت‌ها، نامه‌ها یا اشعاری که پیشنهاد جنسی داشته باشد.

در کارخانجات، شخص فاعل آزار و اذیت جنسی ممکن است در ازای تغییر وظیفه یا ترفیع، تقاضای رابطه جنسی نماید. آزاردهنده‌ها اغلب سوپروایزران (سرپرستان) یا رؤسای دیگری هستند که در صورت مخالفت با لمس کردن یا امتناع از برقراری رابطه جنسی، می‌توانند کارگری را اخراج کنند یا کار او را مشکل‌تر سازند. مردان زنان را آزار می‌دهند زیرا می‌دانند که از زنان قدرت بیشتری دارند. اما مردان نیز با استفاده از فکاهی، توهین و تهدید یکنیگر را مورد آزار و اذیت جنسی قرار می‌دهند تا مرد دیگری را در نقش زن قرار دهند، بنابراین او را در موقفی قرار می‌دهند که کمتر از یک مرد محسوب می‌شود.

مردان نیز ممکن است در محل کار مورد آزار و اذیت جنسی قرار گیرند.

ما می‌گوییم آزار جنسی اشتباه است.

برخی افراد می‌گویند آزار جنسی اشکالی ندارد.

آیا می‌خواهید با دختر، خواهر یا مادر شما چنین رفتاری صورت گیرد؟

برای مردان طبیعی است که بدن زنان را تحسین کنند. این زنان جوان که در کارخانجات کار می‌کنند توجه را دوست دارند و دوست پسر زیادی دارند.

آزار و اذیت جنسی هیچ ربطی به رفتار و گفتار یا به ظاهر خانم ندارد. این کار هرگز قابل توجیه نیست.

اگر مردی می‌خواهد با زنی رابطه جنسی برقرار کند، باید آن زن کاری کرده باشد که آن مرد را وسوسه نماید.

ما برای حمایت از خانواده خود کار می‌کنیم. اگر کار نکنیم پول کافی برای زنده ماندن نداریم. برای تلاش ما بخاطر زنده ماندن نباید با ما بد رفتاری شود.

دنیای یک زن در خانه با خانواده و همسرش است. زنان باید به همسر و فرزندان خود خدمت کنند. اگر زنی از حفاظت خانواده خارج شده و به دنیای مردانه برود، باید منتظر مشکلات و دردمس باشد.

کارخانه به آزار و اذیت جنسی پاسخ می‌دهد

چند ماه بود که آپولینار در محل کار مرا اذیت می‌کرد. در ابتدا نادیده گرفتن گپ‌هایش برایم آسان بود، اما بعد از آن که سوپروایزر من شد، گفت که قرار است باهم ازدواج کنیم و فرزندانش را به دنیا آورم. من کاملاً صریح گفتم که به او علاقه ندارم اما او مدام اصرار می‌کرد که به زودی باهم خواهیم بود و مدام مرا به بیرون می‌خواست.

یک روز او سعی کرد که مرا به وظیفه جدا و منزوی منتقل کند وقتی من نپذیرفتم او واقعاً عصبانی شد و شروع به داد و بیداد کرد. من گزارش او را به رئیس‌اش دادم و او گفت که در مورد آپولینار اشتباه متوجه شده‌ام و سوء تفاهم شده است. متوجه شدم که قرار نیست به من کمک کند، به سراغ مدیر کارمندان رفتم. او اول گفت: "باید در مقابلش بایستی". بعداً او مرا ملامت کرد و گفت دیده است که آپولینار را به این کار تشویق کرده‌ام.

از آنجایی که هیچ کس در کارخانه به من کمک نمی‌کرد، به سازمانی که در گوادالاجارا در مکزیک به کارگران کمک می‌کرد (CEREAL) مراجعه کردم. آنها با کارخانه تماس گرفتند اما مدیران برای جلوگیری از آزار و اذیت کاری انجام ندادند. بنابراین من استعفا دادم. وقتی افراد CEREAL شنیدند که من کار را ترک کردم، دوباره با مدیریت کارخانه تماس گرفتند و این بار آنها اقداماتی به عمل آوردند. آنها آپولینار را اخراج کردند و به من پیشنهاد کار در کارخانه دیگری را دادند.

او این کار را کرد

من مدت ۵ سال در یک کارخانه ساخت اسباب بازی کار کردم. سوپروایزر من روی من خم می‌شد و پشت و بازوهایم را لمس می‌کرد. از آن متنفر بودم اما کار می‌کردم و نمی‌توانستم فرار کنم. این کار مرا بسیار عصبانی و ناراحت می‌ساخت. یک روز وقتی به سمت من آمد، طوری دستم را دور او گرفتم که انگار داشتم به پشتش می‌زدم.

در این حال بدون آن که متوجه شود من روی پشتش تابلویی را نصب کردم که روی آن نوشته شده بود "اذیت کننده!" خیلی ترسیده بودم که عصبانی شود و مرا اخراج کند. اما وقتی همه کارگران و سوپروایزران دیگر نوشته را دیدند و به او خندیدند، او بسیار خجالت کشید و دیگر در ایستگاه کاری مزاحم من نشد.

اگر در محل کار مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرید:

- به آزار دهنده به طور واضح و مستقیم بفهمانید که توجه او را نمی‌خواهید. اگر در ملاً عام مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرید با صحبت کردن به صدای بلند به اذیت کننده پاسخ دهید.
- از همکاران بخواهید که به شما کمک کنند تا در تشناب‌ها تابلوهایی نصب کنند که نام اذیت کننده و رفتارش در آنها نوشته شده باشد.
- واقعات آزار و اذیت نمودن را با ذکر زمان و مکان آن و این که چه اتفاقی افتاده است یادداشت کنید. بنویسید که مزاحم چی گفته، شما چی گفتید، چی احساسی داشتید و شاهدان چی کرده یا دیده اند. چیزهایی را که آزار دهنده به شما می‌دهد به عنوان سند و مدرک نگه دارید.
- آزار و اذیت را به رئیس، سوپروایزر، نماینده اتحادیه، کارگر یا گروه زنان گزارش دهید. بسیاری از کشورها، کارخانجات و شرکت‌ها قوانین و سیاست‌هایی علیه آزار و اذیت جنسی دارند، اما مانند سایر حقوق کار، اغلب باید برای عملی شدن آنها با دیگران سازماندهی کنید.

بازی نقش برای اعمار اعتماد به نفس

فعالیت

مزاحم من نشو!

هو دختر! بیا اینجا.

مقابله با یک آزار دهنده و گفتن به او که این کار را توقف دهد، ممکن است دشوار باشد. با تمرین نمودن آنچه را به دیگران بگویید، می‌توانید اعتماد به نفس بیشتری کسب کنید.

مکالمه با یک نفر که در نقش شخص دیگری قرار دارد "بازی نقش" نامیده می‌شود. همچنان ممکن است بخواهید این نقش را بازی کنید که چگونه بتوانید به همسر یا خانواده خود در مورد آزار و اذیت بگویید یا چگونه آن را به رئیس ویا به پولیس گزارش دهید.

تجاوز جنسی

بسیاری از سیاست‌ها در کارخانه زنان را در معرض خطر تجاوز جنسی قرار می‌دهد. کار کردن به تنهایی در بخش‌های مجزا و دور افتاده کارخانه، شیفت‌های شبانه یا دیر رخصت شدن، نبود امکان انتقالات کارکنان از خانه به محل کار و برعکس، پذیرش مجموعی سلطه و خشونت، زنان را در معرض خطر قرار می‌دهد. تجاوز جنسی یکی از بدترین انواع خشونت جنسی است، زیرا زمانی اتفاق می‌افتد که مردان بخواهند بر زنان اعمال قدرت نمایند، مهم نیست که زنان چی لباسی می‌پوشند، چگونه رفتار می‌کنند یا چی می‌کنند. تجاوز هرگز تقصیر زن نیست.

اگر کسی را می‌شناسید که مورد تجاوز جنسی قرار گرفته است:

- به او اطمینان دهید که تقصیر او نبوده است.
- حمایتگر باشید. به احساسات او گوش دهید به او کمک کنید تا تصمیم بگیرد به چی چیزی نیاز دارد و به او اطمینان دهید که می‌تواند به زندگی خود ادامه دهد.
- به خواسته‌های او برای حفظ حریم خصوصی و ایمنی احترام بگذارید. تا زمانی که خودش از شما نخواست است، به هیچ کس نگویند.
- او را همراهی کنید. با او به دیدن یک کارمند صحتی بروید، تجاوز جنسی را به پولیس گزارش بدهید، با او نزد کسی بروید که برای شنیدن و حمایت از خانم، آموزش دیده است، با او به دیدن یک وکیل مدافع بروید و اگر او می‌خواهد که به محکمه برود، او را همراهی کنید.
- اگر متجاوز را می‌شناسید، از او محافظت نکنید. او ممکن است دوباره این کار را انجام دهد.

معاینه صحتی بعد از تجاوز جنسی

فردی که مورد تجاوز جنسی قرار گرفته است باید در اسرع وقت پس از تجاوز به یک کارمند صحتی مراجعه کند تا از او کمک طبی بگیرد و تا آنجا که می‌تواند شواهد و مدارک را ثبت کند بخصوص اگر قرار است تجاوز را به پولیس گزارش دهد. مهم است که کارمند صحتی همه آسیب‌ها را دقیق ثبت، نشانی و رجستر نماید. ممکن است مستند سازی علایم و شواهد زناي بالجبر با گرفتن عکس از محلات کبودی و سایر جروحات، کمک کننده باشد.

گزارش کلینیک صحتی

تاریخ:

وقت:

اظهارات مریضان:

معاینات فیزیکی:

یک رسم شیماتیک از بدن مانند این می‌تواند برای کارمند صحتی مفید باشد تا آسیب‌هایی را که در طول معاینه می‌بینید، نشانی نماید. هم کارمند صحتی و هم فردی که مورد حمله قرار گرفته باید یک کاپی از آن را نگه دارند.

کمک‌های
اولیه

کمک‌های اولیه بعد از تجاوز جنسی

اگر مورد حمله یا تجاوز جنسی قرار گرفتید، کمک طبی و عاطفی دریافت کنید.

ابتدا با یک دوست آگاه صحبت کنید، کسی که به او اعتماد دارید. از او بخواهید که برای دریافت مواظبت‌های طبی با شما همراه شود. حتی اگر صدمات شما جدی نباشد، یک معاینه طبی می‌تواند آنها را مستند سازد که ممکن است بعداً مفید واقع شود.

یک کارمند صحتی ویا داکتر که در مورد صدمات ناشی از حمله و تجاوز جنسی می‌داند، می‌تواند ویزیت را آسانتر سازد. بعداً ممکن است بخواهید با یک مشاور یا با گروهی از زنانی که مورد حملات جنسی یا تجاوز جنسی قرار گرفته اند، صحبت کنید.

پارگی و بریدگی

گاهی تجاوز جنسی با ایجاد پارگی و بریدگی به اعضای تناسلی آسیب می‌رساند. اینها معمولاً باعث درد می‌شوند اما به مرور زمان از بین خواهد رفت. اگر خونریزی زیاد موجود باشد، ممکن لازم باشد به یک کارمند صحتی که در مورد بخیه‌گذاری ناحیه پارگی آموزش دیده است، مراجعه کنید. برای پارگی‌ها یا بریدگی‌های کوچک:

- هر روز ۳ بار در آب جوش داده شده سرد بنشینید. انداختن برگ‌های بابونه در آب می‌تواند به تسکین جلد پاره شده و به بهبودی زخم کمک کند. یا می‌توانید از ژل موجود در برگ‌های آلوپورا روی بریدگی‌ها یا پارگی‌ها بگذارید.
- هنگام ادرار کردن روی ناحیه تناسلی خود آب پاک بریزید تا از سوخت ناحیه آسیب دیده جلوگیری کند. نوشیدن آب زیاد باعث رقیق شدن ادرار می‌شود بنابراین سوزش آن کمتر می‌شود.
- مراقب علائم عفونت باشید: این علائم عبارتند از گرمی ناحیه یا تب، آمدن مایع زرد رنگ (چرک) از ناحیه پاره شده، بوجود آمدن بوی بد و افزایش درد.

جلوگیری از حاملگی

اگر سریع اقدام کنید می‌توانید از حاملگی بعد از تجاوز جنسی جلوگیری کنید. در اسرع وقت، حداکثر تا ۵ روز (۱۲۰ ساعت) پس از رابطه جنسی، از جلوگیری حاملگی عاجل استفاده کنید (به صفحه ۳۸۷ مراجعه کنید). هرچه زودتر از آن استفاده کنید، مؤثریت آن بیشتر است.

در برخی ممالک، در صورتی که دختر یا زنی مورد تجاوز جنسی قرار گرفته باشد، سقط جنین ایمن و قانونی است. برای معلومات بیشتر از یک کارکن صحتی ویا سازمان زنان سوال کنید.

(ادامه)

عفونت مثانه

بعد از رابطه جنسی خشونت آمیز، عفونت مثانه در زنان شایع است. عفونت مثانه را به محض این که متوجه آن شوید، تداوی کنید تا به عفونت گرده مبتلا نشوید (برای معلومات بیشتر به صفحه ۴۱۶ مراجعه کنید). در حالات زیر فوراً به یک کارکن صحتی مراجعه نمایید:

- نیاز به ادرار کردن به دفعات زیاد
- درد، بخصوص در قسمت پایین شکم یا احساس سوزش در هنگام دفع ادرار
- بد بوی شدن ادرار، تیره شدن رنگ ادرار یا موجودیت خون یا چرک در ادرار

انتانات مقاربتی (STIs)

انتانات یا عفونت‌های مقاربتی در جریان مقاربت جنسی محافظت نشده از یک فرد به فرد دیگر منتقل می‌شود. در اثر مقاربت جنسی خشونت آمیز ممکن است جلد مهبل یا مقعد پاره شود و عفونت وارد بدن گردد. از آنجایی که نمی‌توانید بدانید متجاوز به عفونت مقاربتی مصاب بوده یاخیر، باید فوراً برای انتانات سوزاک (گنوریا)، کلامیدیا و سیفلیس دوا بگیرید. این عفونت‌ها اغلب هیچ نشانه‌ای از بیماری را نشان نمی‌دهند اما اگر تداوی نشوند مشکلات صحتی جدی را ایجاد می‌کنند (مراجعه کنید به کتاب "آنجا که داکتر نیست"، فصل ۱۶).

اچ آی وی (HIV)

اگر تجاوز جنسی شما را در معرض مصاب شدن به ویروس کاهش دهنده معافیت بدن یا اچ آی وی قرار دهد، یک کارمند صحتی می‌تواند با تجویز یک کورس یک ماهه تداوی با دواهای انتی ریترووایرال (ART) در وقایه از اچ آی وی کمک کند. تداوی را در اسرع وقت شروع کنید. از آنجایی که اچ آی وی تا حدود ۳ ماه در معاینات ظاهر نمی‌شود، باید برای انجام تست اچ آی وی منتظر بمانید. حتی اگر تداوی ART را گرفته باشید باز هم برای اطمینان از این که به ویروس اچ آی وی آلوده نیستید، اجرای این معاینه مهم است. در این مدت، در صورت داشتن رابطه جنسی از کاندوم (پوش) استفاده کنید تا در صورت ابتلا به ویروس، به همسر شما منتقل نگردد.

هیپاتیت B و C

هیپاتیت یا التهاب جگر از نوع ب و سی، انتانات ویروسی هستند که به کبد آسیب می‌رسانند. هر دو انتان می‌توانند در جریان رابطه جنسی از یک فرد به فرد دیگر منتقل شوند. ممکن است شما با وجود داشتن یکی از این ویروس‌ها مریض نشوید، اما برخی از افراد مبتلا به هیپاتیت ب یا سی به شدت بیمار می‌شوند و مشکلات جدی کبد پیدا می‌کنند. فوراً معاینه کنید و بعد از ۶ هفته برای معاینه مجدد مراجعه کنید. هرگاه در فاصله بین تجاوز جنسی و معاینه دوم مقاربت جنسی داشته باشید، باید از کاندوم استفاده کنید.

کمک‌های
اولیه

حق زندگی عاری از خشونت و آزار و اذیت جنسی

خشونت و آزار و اذیت جنسی وقار و آزادی انفرادی و جمعی را به تحلیل می‌برد. همچنان حق مساوات در صفحه ۳۰۹ دیده شود.

اعلامیه جهانی حقوق بشر سازمان ملل متحد می‌گوید

- هر فردی حق زندگی، آزادی و امنیت شخصی را دارد.
 - هیچ فردی نباید تحت شکنجه و یا ظلم و رفتار غیرانسانی یا تحقیرآمیز قرار گرفته و یا مجازات شود.
- حکومات مسئول اند تا اطمینان دهند که کارگران در برابر همه انواع خشونت فیزیکی، زبانی، جنسی، روانی و احساسی محافظت شده اند.
- آزار و اذیت جنسی در تمام جهان منحصبت شکلی از خشونت قبول شده است که به زنان آسیب می‌رساند و مخالف حق آنها برای زندگی سالم، با وقار و عاری از خشونت می‌باشد.
- سازمان ملل متحد "آزار و اذیت جنسی و ارباب در کار" را در تعریف خشونت علیه زنان شامل ساخته است. کنوانسیون‌های محافظت زنان علیه خشونت (treaties.un.org) می‌تواند برای سازماندهی جهت توقف دادن آزار و اذیت جنسی در کار مورد استفاده قرار گیرند.
- سازمان بین‌المللی کار (ILO) می‌گوید، آزار و اذیت جنسی یک نوع تبعیض است که صداقت، وقار و حالت بهبود کارگران جوامع و اقشار بسیار مختلف، به شمول زنان، جوانان،^۱ LGBT و اقلیت‌های نژادی را به تحلیل می‌برد. آزار و اذیت جنسی همچنان حقوق کارگران را برای داشتن محل کار ایمن و سالم تخطی می‌نماید.

کنوانسیون بین‌المللی امریکایی خشونت علیه زنان (A61) می‌گوید:

- زنان حق دارند که محل کار عاری از خشونت داشته باشند.
 - حکومت‌ها باید آزار دهندگان را مجازات نماید و به قربانیان آزار و اذیت جنسی کمک کند.
- اتحادیه‌های وابسته به کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC)، یک برنامه اقدام برای مبارزه با آزار و اذیت جنسی در محل کار دارند. همه اتحادیه‌های عضو آن موافقت کرده اند تا:
- در قراردادهای خود زبان ضد آزار و اذیت جنسی را بگنجانند.
 - قوانینی در مورد طرز رسیدگی به شکایات و تحقیقات ایجاد کنند.
 - اطمینان حاصل کنند که مقررات علیه آزار جنسی در قراردادهای جمعی گنجانیده شده است.
 - آموزش‌هایی را در مورد آزار و اذیت جنسی برای همه اعضا انکشاف داده و ارائه کنند.

نقش سازمان ملل متحد، سازمان بین‌المللی کار و سایر سازمان‌های بین‌المللی که برای ارتقاء حقوق کارگران کار می‌کنند در ضمیمه الف تشریح شده است.

^۱ lesbian, gay, bisexual, and transgender

کاسا آمیگا برای محافظت از زنان در شهر "سیوداد جوارز" مبارزه می‌کند

در سیوداد-جوارز که شهری در مکزیک و دارای کارخانجات زیاد البسه و پوشاک در نوار مرزی مکزیک با ایالات متحده آمریکا است، حدود ۴۰۰ زن جوان در دو دهه گذشته مورد تجاوز و قتل قرار گرفته اند. پولیس تعداد کمی از این قتل‌ها را بررسی کرده است. برای تمام این جنایات تا کنون فقط ۳ مرد دستگیر شدند، ۱ نفر به دست پولیس کشته شد و ۲ نفر برای اعتراف گرفتن شکنجه شدند.

استرکانو چاوز، بنیانگذار "مرکز بحران کاسا آمیگا" معتقد است که قتل‌ها و عدم تلاش دولت برای حل آنها یا محافظت از زنان قابل پیش بینی است. "در حالی که زنان شروع به گرفتن وظایف در کارخانه و تلاش برای مستقل شدن دارند، مردان به دلیل نقض قوانین اجتماعی، برای تنبیه آنها از خشونت کار می‌گیرند. بخصوص سازمان‌دهندگان زن مورد هدف قرار می‌گیرند". اگرچه استرکانو چاوز در سال ۲۰۰۹ بر اثر سرطان در گذشت اما کاسا آمیگا همچنان با کمک و حمایت زنان قربانی خشونت، به آینده امیدوار است.

کاسا آمیگا یک خط تلفون ۲۴ ساعته برای گزارش دهی واقعات تجاوز جنسی و سوء رفتار جنسی و همچنان خدمات صحنی، مشاوره حقوقی و مشاوره روانی را عرضه می‌دارد. آنها همچنان برای جلوگیری از خشونت خانوادگی و به چالش کشیدن نابرابری و تبعیض تلاش می‌کنند. کاسا آمیگا برای امن ساختن بیشتر سرک‌ها و کوچه‌ها، امن ساختن ترانسپورت عامه و گزیده بیشتر پولیس در مناطقی که زنان ربه شده اند، کمپاین می‌نماید. آنها همچنان صنوف آموزش دفاع شخصی را برای زنان کارگر دایر می‌کنند.

از خود و دیگران محافظت کنید

به تنهایی درگیر نشوید. بسیاری اوقات ارازل و اوباش کارگران را زمانی که تنها هستند هدف قرار می‌دهند. در زمان رفت و برگشت تا ایستگاه سرویس یا موتر کارگران با دیگران یکجا شوید. اگر ممکن است از کسی بخواهید که منتظر شما در ایستگاه سرویس باشد. اگر کارگری را می‌شناسید که مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرد یا فکر می‌کنید ممکن است آسیب ببیند، راه‌هایی را برای همراهی با او بیابید تا تنها نباشد.

اگر کارگری توسط رئیس، سوپروایزر یا کارگر دیگری تهدید شد، او را با فردی که او را تهدید کرده تنها نگذارید. سایر کارگران را سازماندهی کنید تا در کارخانه و در رفت و برگشت به او نزدیک بمانند. یک کارگر وقتی تنها است بیشتر از گروهی از کارگران مورد حمله قرار می‌گیرد.

برای کمک به خود یا دیگران، بیاموزید که در کجا میتوان کمک‌های اولیه و خدمات طبی را یافت. برای معلومات کمک‌های اولیه در مورد رسیدگی به صدمات، وقتی نمی‌توانید با کارمند صحنی تماس بگیرید، به صفحات ۲۰۳ تا ۲۰۴ "کمک‌های اولیه برای صدمات ماشینی" مراجعه کنید. همچنان برای معلومات بیشتر به کتاب "آنجا که داکتر نیست، فصل ۱۰: کمک‌های اولیه"، مراجعه کنید.

خشونت را ثبت نموده و گزارش دهید

تا حد امکان معلومات بیشتری را در مورد هر حادثه خشونت آمیز، یادداشت کنید. شرح مفصلی از آنچه اتفاق افتاده است تهیه نمایید، به شمول این که:

- چی زمانی (تاریخ و ساعت) اتفاق افتاد؟
 - کجا اتفاق افتاد؟
 - چی کسی، چه کرد؟
 - چی کسی شاهد آن بوده است؟
 - آیا آن را گزارش داده اید؟ برای چه کسی؟ آنها چی کردند؟
- در صورت امکان از حادثه عکس یا فلم بگیرید. این ریکارد شما مفید خواهد بود، چی آن را حفظ کنید و چی از آن برای گزارش دادن به رئیس، پولیس یا هر مرجع دیگری که می‌تواند به شما کمک نماید، استفاده کنید.

برای ترسیم یک نقشه جامعه، معلومات جمع آوری کنید.

اگر کارگران دیگری را می‌شناسید

که مورد حمله قرار گرفته اند، به آنها کمک کنید تا حملات را ضبط یا ریکارد نمایند. از یک سروی، نقشه محل کار یا نقشه جامعه استفاده کنید تا به شما کمک کند بفهمید کدام کارگران مورد تهدید و یا حمله قرار گرفته اند، حملات در کجا اتفاق می‌افتند، چه زمانی رخ می‌دهند، چه کسی مرتکب خشونت شده است و چه نوع خشونتی اعمال شده است. اینها می‌توانند به شما معلومات بهتری را برای گزارش دادن و یا تهیه پلان جلوگیری و مقاومت در برابر خشونت علیه کارگران بدهند.

به تصمیمات کارگران احترام

بگذارید. اگر کارگری از ترس انتقام یا خشونت بیشتر نمی‌خواهد تخلف را گزارش دهد به تصمیم او احترام بگذارید. اما از او پرسید که آیا اجازه می‌دهد که این حادثه بدون ذکر نام او یا سایر معلومات قابل شناسائی ثبت شود. این معلومات می‌تواند برای نقشه کشی محل، تعداد واقعات و این که در چه وضعیتی خشونت واقع می‌شود، کمک کننده باشد.

پولیس محلی را وادار کنید تا یک میز شکایات زنانه ایجاد کند، تا روز و شب توسط افسران پولیس زن (که برای این وقایع آموزش دیده اند) برای اقدام در مورد واقعات خشونت جنسی آماده خدمت باشند.

به تجاوز و حمله به کارگران اعتراض کنید، غرامت مناسب مطالبه نمایید، سوء رفتار کنندگان را به عدالت بکشانید و خشونت‌های آینده را کاهش دهید. بین اتحادیه خود، سازمان‌های زنان، گروه‌های اجتماعی، شورای محل و مساجد اتحاد و همبستگی ایجاد کنید.

دفاع شخصی را بیاموزید

فعالیت

تمرین دفاع شخصی در یک گروه می‌تواند به شما کمک کند تا روش‌هایی را بیاموزید که در صورت حمله به شما، بتوانید از خود دفاع کنید. از مرکز یا کلب آموزش هنرهای رزمی محل خود یک مربی را دعوت کنید تا یک دوره آموزش دفاع شخصی را به شما دایر کند. مهمترین چیزی که باید یاد بگیرید این است که چگونه کسی را تا وقتی متوقف سازید که بتوانید فرار کنید. اگر بعد از آن به آموزش هنرهای رزمی ادامه دهید از سرعت افزایش مهارت‌های خود شگفت زده خواهید شد. گروه‌های دفاع شخصی یک طریق خوب برای ارتباط با افراد بیشتر و کمک به آنها برای کسب اعتماد به نفس و همچنین کاهش احتمال واقعات تهاجم و خشونت خواهد بود.

اگر مورد حمله قرار گرفتید تا جایی که می‌توانید به مهاجم ضربه بزنید. از صدمه زدن به او نترسید. او از آسیب رساندن به شما نمی‌ترسد.

هر دو دست خود را مشت کرده و تا می‌توانید محکم روی بینی اش بزنید.

زانوی خود را بلند کرده و تا می‌توانید به سرعت و به شدن در ناحیه کش وی ضربه وارد کنید.

محکم با کری پوت خود روی پایش ضربه زده و فرار کنید.

با آرنج خود به شدت به معده اش ضربه زده و فرار کنید.

آزار و اذیت را یک مسئله کاری بسازید

وقتی کارگران زن در کارخانه شما توسط سایر کارگران یا مردان جامعه مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند، ممکن است برای آنها مشکلتر باشد تا بتوانند از کارگران یا سازمان‌های کارگری حمایت بگیرند. گروه شما می‌تواند در برابر آزار و اذیت موضع بگیرد حتی اگر هیچ کس واقعه را به شما گزارش نداده باشد.

صحبت کردن در مورد آزار و اذیت بسیاری از افراد را ناراحت می‌کند بخصوص در گروه‌هایی که شامل زن و مرد باشد. جلسات جداگانه برگزار کنید که به زنان کمک شود تا تجربیات خود را بازگو نمایند. از سایر شرکت کنندگان بخواهید که به راه‌هایی برای حمایت از زنانی که به صورت انفرادی با آزار و اذیت و خشونت مقابله می‌کنند، فکر نمایند و همچنان پلانی برای کار مشترک جهت کاهش و توقف خشونت و آزار و اذیت در محل کار و جامعه، تهیه نمایند.

گفتن به همه

یک مشکل در کارخانه ما وجود داشت. برخی از مردان در اطراف زنان کارگر مرتب پُرزه با متلک و فکاهی‌های جنسی می‌گفتند. فقط ۱ یا ۲ نفر از مردان نبودند بلکه این مشکل در اکثر بخش‌ها موجود بود. از آنجایی که مردان همکاران ما بودند ما خواستیم خود ما از این کار مواظبت کنیم نه این که آنها را با رئیس به مشکل بیندازیم.

ما می‌دانستیم که مردان برای بحث در این مورد به جلسه حاضر نمی‌شوند. بنابراین تصمیم گرفتیم که در جلسه بعدی اتحادیه بدون این که موضوع را شامل آژندا سازیم در میان بگذاریم. از آنجایی که آزار و اذیت کارگران را به طرق مختلف متأثر می‌سازد ما می‌دانستیم که می‌توانیم راهی برای مطرح کردن آن در جریان بحث روی موضوعات دیگر پیدا کنیم.

من با داستانی شروع کردم که چگونه شوخی‌ها و فکاهی‌ها مرا برافروخته و ناراحت می‌سازد. دو زن دیگر نیز داستان‌های خود را آماده کرده بودند. ما هیچ کارگری را به نام متهم نکردیم. ما بر این موضوع تمرکز کردیم که چگونه آزار و اذیت شخصاً ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد و چگونه بی‌احترامی باعث ایجاد تفرقه در کارگران و تضعیف اتحادیه می‌شود.

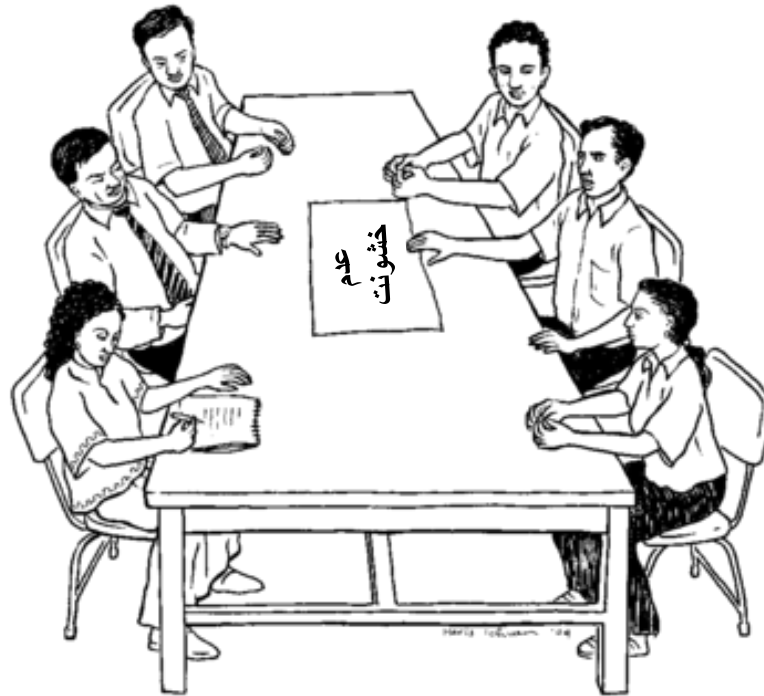
بعد از آن که داستان‌های خود را گفتیم، هم زن و هم مرد بدون آن که احساس گناه کرده و موضع دفاعی بگیرند در مورد آزار و اذیت صحبت کردند. برخی از مردان نیز اعتراف کردند که فکاهی‌های جنسی باعث ناراحتی آنها می‌شود. اکنون بسیاری از ما احساس می‌کنیم که می‌توانیم مسائل مربوط به آزار و اذیت جنسی را به گروه بیاوریم و اگر ادعایی را مطرح کنیم، اتحادیه از ما حمایت خواهد کرد. دانستن این که سایر کارگران از ما حمایت می‌کنند و مسائل را درک می‌نمایند برای ما مهم است.

سازماندهی برای یک پالیسی "عدم خشونت"

برخی از کارخانجات پالیسی یا سیاست‌هایی دارند که خشونت در محیط کار را ممنوع می‌کند اما آنها را اجرا نمی‌کنند. شرکت‌هایی که از کارخانه شما خرید می‌کنند ممکن است قوانین رفتاری داشته باشند که خشونت در محل کار را ممنوع یا مجازات می‌کند. سعی کنید دریابید که این سیاست چیست یا شرکت‌ها را در تنظیم یک سیاست عدم خشونت در کارخانه خود مشارکت دهید. سیاست عدم خشونت باید شامل موارد زیر باشد:

- تعاریف روشن از تهدیدها و از آن اشکال خشونت که تحمل نخواهد شد.
- یک برنامه آموزشی برای مدیران و کارگران که سیاست‌ها برای شان تشریح شود. برای همه کارگران و مدیرانی که جدید استخدام می‌شوند باید در مورد این سیاست‌ها (پالیسی‌ها) گفته شود.
- علایم و پوسترهایی در مورد سیاست‌های عدم خشونت موجود باشد که نحوه پاسخ کارفرمایان به شکایات را توضیح دهد.
- یک سیستم برای شکایات محرمانه کارگران موجود باشد تا نگرانی‌ها، تهدیدات و خشونت را گزارش دهند.
- یک روند منصفانه و به موقع برای پاسخگویی به شکایات، رسیدگی به مناطق ناامن کارخانه و جلوگیری از ارباب و خشونت‌های بعدی موجود باشد.
- ایمنی از تلافی و انتقام برای کارگرانی که از سلاحت نامن گزارش می‌دهند یا از ترس، تهدید یا خشونت شکایت می‌کنند.

صرف داشتن یک پالیسی (سیاست) به این معنی نیست که خشونت رخ نخواهد داد. کار با سایر کارگران، گروه‌های کارگری و سازمان‌های دولتی می‌تواند به شما کمک کند تا بهترین راه‌ها را برای اجرایی ساختن پالیسی عدم خشونت پیدا کنید.

در موضع‌گیری خود در برابر خشونت، حمایت پیدا کنید

گروه‌هایی که علیه خشونت در خانه و جامعه سازماندهی می‌شوند، می‌توانند به کارگران و اتحادیه‌ها کمک کنند تا کمپاین‌های ضدخشونت را در محل کار ایجاد کنند.

گروه‌های دیگر به قربانیان خشونت و خانواده‌های آنها حمایت قانونی، اجتماعی و عاطفی ارائه می‌دهند. از آنها بخواهید به شما و همکاران شما کمک کنند. آنها همچنین ممکن است در رابطه به بازیابی صحت جسمی و روانی، مراجعه به مقامات دولتی و آماده شدن برای بازگشت به کار را داشته باشند. علاوه بر ارائه حمایت عاطفی به افراد، آنها ممکن است نظریاتی در مورد چگونگی ایجاد گروه‌های حمایتی پایدار برای مقابله با خشونت در محل کار و جامعه داشته باشند.

ما می‌توانیم بر خشونت غلبه کنیم

اسم من چرنکلانگ کریئا است. من در یک منطقه روستایی در تایلند بزرگ شدم اما به تايوان نقل مکان کردم تا در یک کارخانه کار پیدا کنم. شرایط کار در آن کارخانه خیلی خوب نبود. پس از حدود ۳ سال کار در آنجا، من با سایر کارگران کارخانه دور هم جمع شدیم تا از رئیس بخواهیم تمام اضافه کاری‌های پرداخت نشده، مالیات‌های باز پرداخت شده، کسرهای غیرقانونی از دستمزد ما و پس اندازهای اجباری را به ما بپردازد. ما فکر می‌کردیم برنده خواهیم شد.

اما چند روز بعد زمانی که برای صرف نان شب از کارخانه خارج می‌شدیم مورد حمله ۸ تن از ارادل و اوباش چاقوکش قرار گرفتیم. کارگران دیگر توانستند فرار کنند اما من به دام افتادم و به شدت لت و کوب شدم. آنها مرا بیهوش رها کردند و در سرک مقابل کارخانه دراز افتاده بودم.

سایر کارگران ترسیده و شوکه شده بودند، اما بیشتر از هر چیز از این که رئیس ما با ما اینطور رفتار می‌کند، خشمگین بودند. بنابراین روز بعد آنها با حمل تابلوهایی که روی آنها به زبان‌های چینی، انگلیسی و تایلندی نوشته شده بود "نه به خشونت" و "ما حقوق خود را می‌خواهیم" از کارخانه خارج شدند.

ما می‌دانستیم که این کار باعث ناراحتی بیشتر رئیس می‌شود و او سعی خواهد کرد دوباره به ما آسیب برساند. بنابراین ما از "مرکز امید کارگران" درخواست کمک کردیم. این مرکز از کارگران مهاجر در تايوان محافظت و حمایت می‌کند. آنها مدتی برای ما پناه دادند تا از ما محافظت کنند و به ما کمک کردند تا برای مطالبه حقوق خود سازماندهی کنیم.

بعد از فشارهای زیاد، شرکت اجازه داد تا به سر کار برگردیم و وقتی قرارداد ۳ ساله ما تمام شد، آنها معاشات عقب افتاده، مالیات و تمام پس اندازی که از ما گرفته بودند، به ما دادند.

فکر نمی‌کردم این جرأت را داشته باشم که بتوانم جانم را برای حقوقی که مستحق آن هستم به خطر بیندازم، اما حمایت همکارانم، جامعه و "مرکز امید کارگران" به من کمک کرد تا ببینم تنها نیستم و ما می‌توانیم پیروز شویم.